

A hitelező nem a saját tartozását fizette meg a pénzügyintézet felé, hanem az örökgyó tartozásáért állt helyt. Ez a tartozás pedig egy olyan kötelezettség vállaláson alapult, melynek elvállalásakor – vagyis a készfízető kezési szerződés megkötésekor – a néhai az adós vezető tisztségviselője volt. Az örökgyó hitelezőként nem juthat igénye besorolása során kedvezőbb helyzetbe, mint amilyenben az örökgyó lett volna.

Alkalmazott jogszabályok: Cstv.57.§.(1) bekezdés h./ pont, Ptk.598.§ és 679.§

Gyóri Ítéltábla Fpkhf.IV.26.096/2010/2.szám

A hitelező követelésének alapjául az örökgyó készfízető kezességet vállaló szerződése szolgál.

A készfízető kezesség vállalásakor a hitelező jogelődje – az örökgyó – az adós ügyvezetője volt.

Az adós fizetéseképtelenségének megállapítására és felszámolásának elrendelésére irányuló kérelem 2009. augusztus 19. napján került érkeztetésre a bírósághoz. Az adós ellen felszámolási eljárás kezdő időpontja 2009. november 27.

A hitelező kifogásában kérte, hogy a bíróság kötelezze a felszámolót, a bejelentett 501.820,- forint összegű tőkekövetelést hitelezői igényként a Cstv.57.§.(1) bekezdés d./ pontjába sorolva vegye nyilvántartásba.

Előadta, hogy a felszámoló a visszaigazoló levelében a hitelező által bejelentett 501.820,- forint összegű tőkekövetelést a Cstv.57.§.(1) bekezdés h./ pontjába sorolta. A hitelező hivatkozott arra, hogy az adós 2006. december 4-én 36.250 svájci frank összegű kölcsönt vett fel a ... Bank Nyrt-től. A hitelszerződésben foglalt kötelezettségek teljesítéséért dr. Cs. I. - a hitelező apja - készfízető kezességet vállalt. A kezes 2008. december 3-án elhunyt. A hitelező előadta, hogy a néhainak az adós kft-ben lévő 67 %-os üzletrészét testvéreivel fejenként egyenlő 1/3-1/3-1/3-ad arányban, a túlélő házastárs özvegyi haszonélvezeti jogával terhelten örökölte meg. Hivatkozott arra, hogy az örökgyók megállapodása alapján az üzletrészre vonatkozó öröklés a cégnyilvántartásban 2008. december 18-i hatállyal átvezetésre került, ez alapján azonban az állapítható meg, hogy a Ptk.685/B.§-ában írtakra figyelemmel az adós gazdasági társaságban többségi befolyással nem rendelkezik, mert két testvére közül Cs.E. féltestvérként nem minősül a Ptk.685.§. b./ pontja alapján közeli hozzátartozónak. Kiemelte, hogy az adós által felvett kölcsöntartozásból a néhai készfízető kezességvállalására tekintettel 2010. március 3. napján 501.820,- forintot a pénzügyintézet felé megfízetett, erre tekintettel az adóssal szemben a Ptk.276.§.(1) bekezdése szerinti megtérítési igénye keletkezett, amely a Cstv.57.§.(1) bekezdés d./ pontja szerinti követelés.

A felszámoló észrevételében a kifogás elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy néhai dr. Cs. I. a készfizető kezesség vállalásának időpontjában az adós társaság vezető tisztségviselője volt, így a hitelező követelése a Cstv.57.§.(1) bekezdés h./ pontja szerinti hitelezői igénynek minősül függetlenül attól, hogy a néhai halálát követően a hitelt a törvényes örökösök voltak kötelesek visszafizetni.

Az elsőfokú bíróság a hitelező kifogását elutasította. Végzésének indokolásában megállapította, hogy a kezességvállalás időpontjában dr. Cs.I. vezető tisztségviselő volt az adós társaságban. Mivel a kezességvállalás kötelezettje az adós gazdasági társaság ügyvezetője volt, ezért a kezességen alapuló fizetés miatti megtérítési jogosultság is alapvetően őt illetné meg és így a kifogásoló örökösre mint egyetemes jogutódra a jogok és kötelezettségek is ugyanabban az állapotban szállnak át, ahogy azok az örökhagyót megillették, illetőleg terhelték. Erre tekintettel pedig a követelés a Cstv.57.§.(1) bekezdés h./ kategóriájába tartozik.

Az elsőfokú végzés ellen a hitelező terjesztett elő fellebbezést, amelyben annak megváltoztatását kérte.

Álláspontja szerint a megyei bíróság téves jogi következtetésre jutott, amikor végzésének meghozatalakor nem volt figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság eseti döntésében írtakra, mely szerint a felszámolás alatt álló szervezet vagyonából történő kielégítés sorrendjének szabálya nem értékelhető olyan általános társadalmi elvárásból fakadó követelményként, amely már a felszámolás kezdő időpontja előtt is érvényesül, ezért erre alapítottnan a szerződés nyilvánvalóan jóerkölsbe ütköző volta nem állapítható meg (BH 2005.14.). Hangsúlyozta, hogy néhai dr. Cs.I. vezető tisztségviselői jogviszonya a 2008. december 3-ai halálesettel megszűnt. Az ügyvezetői tisztség nem örökölhető, a felszámolás kezdő időpontjában az adós ügyvezetője a hitelezővel rokoni vagy munkakapcsolatban nem álló M.P. volt, így a tőkekövetelés keletkezésekor a Cstv.57.§.(1) bekezdés h./ pontjában írt feltételek a hitelező vonatkozásában nem teljesültek figyelemmel arra is, hogy az adós gazdasági társaságban a hitelező többségi befolyással nem rendelkezik.

A felszámoló észrevételében az elsőfokú végzés helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az örökléssel a Ptk.329.§-a szerinti engedményezéssel azonos helyzet állt elő, figyelemmel a Ptk.331.§-ában foglaltakra. Erre tekintettel pedig a hitelező követelés a Cstv.57.§.(1) bekezdés h./ kategóriájába tartozik.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és az abból levont jogi következtetése is helytálló.

A Cstv.57.§.(1) bekezdés h./ pontját a 2006. évi VI. törvény 16.§-a, majd ezt követően a 2007. évi LXI. törvény 33.§.(5) bekezdése módosította. A 2007. június 16-ától hatályos törvényszöveg szerint a Cstv.57.§.(1) bekezdés h./ pontjába sorolandók azok a követelések, amelyek jogosultja a gazdálkodó szervezet vezető tisztségviselője,

vezető állású munkavállalója, vagy azok közeli hozzátartozója (Ptk.685.§.b./ pont) illetve élettársa, az adós többségi befolyása (Ptk.685/B.§.) alatt álló gazdálkodó szervezet, valamint az adós ingyenes szerződése alapján fennálló követelése, továbbá a gazdálkodó szervezet többségi befolyással (Ptk.685/B.§.) rendelkező tagjának (részvényesének) azon követelései, amelyek a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét (49/D.§.(5) bekezdés) követően keletkeztek. A 2009. évi LI. törvény 38.§.(1) bekezdése szerint az 57.§.(1) bekezdés h./ pontjába tartoznak azok a követelések (ide nem értve a kötelező minimálbér kétszeresét el nem érő, hat havi átlagkeresetet meg nem haladó munkabér és bérjellegű követeléseket ((2) bekezdés a./pont) amelyek jogosultja a gazdálkodó szervezet legalább többségi befolyással rendelkező tagja (részvényese), a gazdálkodó szervezet vezető tisztségviselője, az Mt.188.§.(1) bekezdése szerinti vezető állású munkavállaló, vagy e személyek közeli hozzátartozója (Ptk.685.§.b./ pont), élettársa, illetőleg az adós többségi befolyása (Ptk.685./B.§.) alatt álló gazdálkodó szervezet, valamint az adós ingyenes szerződése alapján kedvezményezett szervezet (személy).

Arra helytállóan hivatkozott a hitelező, hogy a 2009.évi LI. törvény 51.§.(4) bekezdése alapján a felszámolási eljárás megindítására irányuló kérelem időpontjára is figyelemmel a jelen eljárásban a Cstv.57.§.(1) bekezdés h./ pontjának a 2007.évi LXI. törvény 33.§.(5) bekezdésével módosított szabályozása az irányadó.

A 2006.évi VI. törvény 16.§-ához fűzött indokolás alapján a vezető tisztségviselők követelése besorolásakor nem annak van alapvető jelentősége, hogy a felszámolási eljárás kezdő időpontjában vagy a felszámolás megindítására irányuló kérelem benyújtásakor e személyek vezető tisztségviselők-e, hanem annak hogy a követelés keletkezésekor vezető tisztséget töltöttek-e be. A hitelező követelésének alapjául az örökgyógyó készfizető kezességet vállaló szerződése szolgál. A készfizető kezesség vállalásakor a néhai nem vitatottan – az adós megalakulásától 2008. december 3-áig – az adós ügyvezetője, vezető tisztségviselője volt. A hitelező nem a saját tartozását fizette meg a pénzügyintézet felé, hanem az örökgyógyó tartozásáért állt helyt a Ptk.679.§-a alapján. Ez a tartozás pedig egy olyan kötelezettség vállaláson alapult, melynek elvállalásakor a néhai az adós vezető tisztségviselője volt. Az örökös jogállását a Ptk.598.§-a szabályozza. A megörökölt igények tekintetében is az az irányadó, hogy az örökösnek ugyanolyan jogi helyzetbe kell kerülnie, mint amilyenben jogelődje, az örökgyógyó volt. Az örökös hitelező nem juthat igénye kielégítése során kedvezőbb helyzetbe, mint amilyenben az örökgyógyó lett volna. Amennyiben a készfizető kezesség alapján néhai dr. Cs. I. a pénzügyintézet felé még életében teljesített volna, az ő megtérítési igénye kétségtelenül a Cstv.57.§.(1) bekezdés h./ pontjába tartozott volna. A Ptk.598.§-ában írtakra tekintettel pedig az öröklés folytán bekövetkezett alanyváltozás nem eredményezi a követelés besorolásának megváltoztatását. Tekintettel arra, hogy a megtérítési igény alapjául szolgáló szerződés megkötésekor a Cstv.57.§.(1) bekezdés h./ pontja szerinti feltételek teljesültek, az elsőfokú bíróság helyesen döntött, amikor a kifogást elutasította.

Mindezekre tekintettel az ítéletábrla a Cstv.6.§.(3) bekezdés folytán alkalmazandó Pp.259. §. és Pp. 253.§.(2) bekezdés alapján az elsőfokú végzést helybenhagyta.

